

# GLEBALIŠKI LIST.

IZDAVA UDRUŽENJE  
GLEB. JGRALCEV  
MEŠTNY OMBOR  
LJUBLJANA.

SEZONA  
1922-23

ŠTEV. 29.

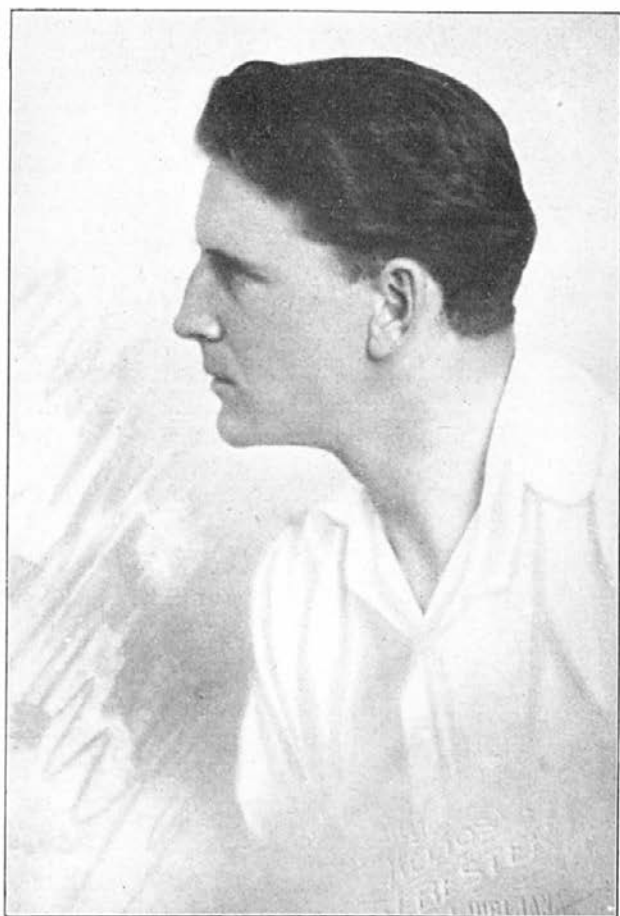


**Zahtevajte povsod**  
**čevlje z znamko**  
tovaren



**PETER KOZINA & KO., TRŽIČ.**

Glavna zaloga v Ljubljani, Breg št. 20 ter  
Aleksandrova cesta št. 1.  
Podružnici v Zagrebu in v Beogradu.



LUJO DRENOVEC



# Spored

## Drama:

April 30.	poned.	—	<b>Za pravdo in srce.</b> Delavska predstava po znižanih cenah. . . . .	Izven
Maj	1. torek	—	Zaprto.	
"	2. sreda	—	<b>Češnjev vrt.</b> . . . . .	Red C
"	3. četrtek	—	Zaprto.	
"	4. petek	—	Premiera Shakespearjeve komedije „ <b>Kar hočete</b> “. . . . .	Izven
"	5. sobota	—	<b>Otok in struga.</b> Dijaška predstava po znižanih cenah. (Ob štirih pop.)	Izven
"	6. nedelja	—	<b>Othello.</b> . . . . .	Izven
"	7. poned.	—	<b>Kar hočete.</b> . . . . .	Red B

## Opera:

Maj	1. torek	—	<b>Sevilski brivec.</b> . . . . .	Red D
"	2. sreda	—	Zaprto.	
"	3. četrtek	—	Premiera Čajkovskega opere „ <b>Evgenij Onjegin</b> “. . . . .	Red A
"	4. petek	—	<b>Janko in Metka.</b> . . . . .	Red E
"	5. sobota	—	<b>Carmen.</b> Gostovanje operne pevke <b>Marte Pospšilove.</b> . . . . .	Izven
"	6. nedelja	—	<b>Čarostrelec.</b> V korist „Udruženju vojnih invalidov“. . . . .	Izven

## Najfinejša svetlobna telesa

za stanovanja, vile, banke, bare, kine itd. kakor:

### lestence, namizne, stoječe svetilke i. t. d.

v vsakem poljubnem slogu, tudi po doposlanih načrtih izdeluje v kovini, lesu, svili, steklu i. t. d. edina jugoslovenska

## „Svetlobna industrija VESTA“.

Naročila samo na atelje „VESTE“, Ljubljana, Kolodvorska ul. 8/1.

# Za pravdo in srce.

Tragedija v petih dejanjih. Spisal Anton Medved.  
Na novo insceniral A. Danilo.

Režiser: A. DANILO.

Barbara pl. Bela, graščakinja na Raki . . . . .	ga	Juvanova.		
Erazem, nje sin . . . . .	g.	Drenovec.		
Ivan Krstnik Valvazor, graščak na Turnu in v Krškem . . . . .	g.	Lipah.		
Štefan Gregorijanec, graščak v Mokricah . . . . .	g.	Cesar.		
Krištof Ložan, graščak na Belniku . . . . .	g.	Terčič.		
Slepec Grajan, nekdanji graščinski logar . . . . .	g.	Danilo.		
Katarina, njegova hči . . . . .	ga	Šaričeva.		
Lokvanc . . . . .	g.	Kralj.		
Andrej, njegov sin	}	kmetje	g.	Gregorin.
Obrč . . . . .			g.	Plut.
Podlesnik . . . . .			g.	Medven.
Zorič . . . . .			g.	Smerkolj.
Končan . . . . .			g.	Sancin.
Skominc . . . . .			g.	Cesar.
Hribar . . . . .			g.	Terčič.
Kumar . . . . .			g.	Karadjov.
Šterc . . . . .			g.	Markič.
Bistrič . . . . .			g.	Stanko.
Nožina . . . . .	g.	Bertok.		
Šmalc . . . . .	g.	Borštnik.		
Dizma, graščinski oskrbnik na Raki . . . . .	g.	Skrbinšek.		
Grajski hlapec . . . . .	g.	Markič.		
Sel . . . . .	g.	Sancin.		
I. uskok . . . . .	g.	Medven.		
II. uskok . . . . .	g.	Markič.		
Hlapec . . . . .	g.	Stanko.		

Kmetje, dekleta, uskoki, godci, sli itd.

Godi se l. 1575.

# ČEŠNJEV VRT.

Komedija v štirih dejanjih. Spisal A. P. Čehov. Poslovenil J. Vidmar.

Režiser: BORIS PUTJATA.

Ranjevska, Ljubov Andrejevna, graščakinja	ga Nablocka.
Anja, njena hči . . . . .	gna Gorjupova.
Varja, njena rejenka . . . . .	ga Šaričeva.
Gajev, Leonid Anderjevič, brat Ranjevske	g. Putjata.
Lopahin, Jermolaj Aleksejevič, trgovec . . . . .	g. Cesar.
Trofimov, Pjotr Konstantinovič, študent . . . . .	g. Rogoz.
Simeonov Piščik, Boris Borisovič, graščak . . . . .	g. Peček.
Charlotta Ivanovna, guvernanta . . . . .	gna Rakarjeva.
Jepihodov, Semjon Pantalejevič, pisar . . . . .	g. Plut.
Dunjaša, hišna . . . . .	gna V. Danilova.
Firs, stari lakaj . . . . .	g. Lipah.
Jaša, mladi lakaj . . . . .	g. Medven.
Popotnik . . . . .	g. Terčič.

Gostje, služinčad.

Dejanje se vrši na posestvu L. A. Ranjevske.

**GRIČAR & MEJAČ** ZALOGA OBLEK ZA DAME,  
GOSPODE IN OTROKE  
LJUBLJANA, Šelenburgova ulica 3.  
Vogal Knaflove ulice.

Darila so najlepše — „slike“. Oglejte si jih Aleksandrova c. 5.

**V. BEŠTER** **ATELJE** „HELIOS“

# Kar hočete.

Komedija v petih dejanjih. Spisal William Shakespeare.  
Poslovenil Oton Župančič.

Režiser: O. ŠEST.

Orsino, vojvoda ilirski . . . . .	g. Drenovec.
Sebastijan, mlad plemič, Violin brat . . . . .	g. Kralj.
Antonijo, pomorski kapitan, Sebastijanov prijatelj.	g. Terčič.
Pomorski kapitan, Violin prijatelj . . . . .	g. Medven.
Valentin } plemiča v vojvodovi službi { . . . . .	g. Cesar.
Curio } . . . . .	g. Markič.
Vitez Tobija Rig, Olivijin stric . . . . .	g. Peček.
Vitez Andrej Bledica . . . . .	g. Šest.
Malvolio, Olivijin dvornik . . . . .	g. Rogoz.
Fabijan } v službi pri Oliviji { . . . . .	g. Gregorin.
Norec } . . . . .	g. Skrbinšek.
Menih . . . . .	g. Lipah.
Olivija, grofica . . . . .	ga Wintrova.
Viola, Sebastijanova sestra . . . . .	ga Šaričeva.
Marija, Olivijina hišna . . . . .	ga Juvanova.
Birič . . . . .	g. Sancin.
Sluga pri Oliviji . . . . .	g. Kumar.

Dvorjani, biriči, sluge.

Godi se v ilirskem mestu in na bližnji morski obali.

Po drugem dejanju daljši premor. — Godbo zložil  
Anton Balatka.

PRISPEVAJTE ZA

**BORŠTNIK-VEROVŠKOV**

NAGROBNI SPOMENIK.



# OTOK IN STRUGA.

Igra v petih dejanjih (18 slikah). Po dr. Tavčarjevi noveleti  
spisal Ignacij Borštnik.

Režiser : O. ŠEST.

Grofinja Ana, vdova <sup>v</sup> Milanova . . . . .	ga Medvedova.
Serafina, njena hči . . . . .	ga Šaričeva.
Grofinja Eliza, vdova, sestra Anina . . . . .	ga Juvanova.
Lucija, njena hči . . . . .	gna M. Danilova.
Ritmojster grof Egon, Serafinin <sup>v</sup> bratranec . . . . .	g. Peček.
Lajtnant Leo, prijatelj Egonov . . . . .	g. Drenovec.
Baron Bontoux . . . . .	g. Lipah.
Vitez Trd, starejši . . . . .	g. Gregorin.
Vitez Trd, mlajši . . . . .	g. Cesar.
Baron Nebelberg . . . . .	g. Danilo.
Baron Lindenholz . . . . .	g. Terčič.
Igla, oskrbnik na Otoku . . . . .	g. Plut.
Prvi sluga . . . . .	g. Sancin.
Drugi sluga . . . . .	g. Medven.
Hišna Serafinina . . . . .	gna Gabrijelčičeva.
Služkinja . . . . .	gna Zbožilova.
Konstantin, Struški graščak, dr. medicine . . . . .	g. Kralj.
Zora, njegova sestra . . . . .	ga Wintrova.

Slike: 1. Soba na Otoku. 2. Veranda na Otoku. 3. Soba na Otoku. 4. Pred gradom na Otoku. 5. Salonček na Otoku. 6. Pred kapelico na Strugi. 7. V kapelici. 8. Pred kapelico. 9. Veranda na Otoku. 10. Na vrtu na Otoku. 11. Pred vhodom na Otoku. 12. Soba Ane na Otoku. 13. Veranda na Otoku. — Daljša pavza. — 14. Spalnica na Otoku. 15. Predsoba na Otoku. 16. Spalnica. 17. Veranda na Otoku. 18. Konstantinov kabinet na Strugi.

# OTHELLO.

Tragedija v petih dejanjih. Spisal William Shakespeare.  
Prevel Oton Župančič.

Režiser: O. ŠEST.

Beneški dož . . . . .	g. Lipah.
Brabantio, senator . . . . .	g. Skrbinšek.
Prvi senator . . . . .	g. Medven.
Drugi senator . . . . .	g. Sancin.
Graziano, Brabantijev brat . . . . .	g. Cesar.
Lodovico, Brabantijev sorodnik . . . . .	g. Drenovec.
Othello, plemenit zamorec v beneški službi	g. <b>Levar k. g.</b>
Cassio, njegov pobočnik . . . . .	g. Kralj.
Jago, njegov praporščak . . . . .	g. Rogoz.
Roderigo, beneški plemič . . . . .	g. Gregorin.
Montano, namestnik na Cipru . . . . .	g. Peček.
Desdemona, Brabantijeva hči, Othellova žena . . . . .	ga Šaričeva.
Emilija, Jagova žena . . . . .	ga Juvanova.
Bianca, Casijeva ljubica . . . . .	gna Gabrijelčičeva.
Glasnik . . . . .	g. Terčič.

Plemiči, vojaki, senatorji, godci.

Prvo dejanje se godi v Benetkah, naslednja na Cipru.

Glasbo zložil g. Balatka. Dekoracije naslikal g. Skružny.

Kostume izdelala g. Dobry in ga Waldsteinova.

Po prvem in četrtem dejanju daljša pavza.

**„ADRIJA“** Drogerija ■■■ Fotomanufaktura

**LJUBLJANA,** selenburgova ulica št. 5, nasproti glavne pošte.

Droge, kemikalije, toaletne in fotografske potrebščine, bolniško oskrbna sredstva.

# SEVILSKI BRIVEC.

Buffo-opera v dveh dejanjih. Spisal Cezar Sterbini.  
Uglasbil G. Rossini. Prevel A. Funtek.

Dirigent: NEFFAT.

Režiser: SEWASTIANOW.

Grof Almaviva . . . . .	g. Kovač.
Bartolo, zdravnik . . . . .	g. Zupan.
Rozina, varovanka v hiši Bartola . . . . .	ga <b>Lovšetova k. g.</b>
Figaro, brivec . . . . .	g. Levar.
Basilio, učitelj glasbe . . . . .	g. Betetto.
Fiorello, sluga Almavive . . . . .	g. Zorman.
I. sluga (tenor) . . . . .	g. Banovec.
II. sluga (bas) . . . . .	g. Pugelj.
Berta, hišna pri dr. Bartolu . . . . .	ga Smolenskaja.
Častnik . . . . .	g. Zorman.
Notar . . . . .	g. Perko.

Vojaki, godci.

Dejanje se vrši v Sevili.

Prva prizoritev 5. februarja 1816 v Rimu.

Dr. Bartolo, postarn, ohol, nezaupen, lakomen mož ima mlado, lepo in bogato varovanko, Rozino; v to je zaljubljen in jo hoče za ženo. Strogo jo čuva. V petju jo poučuje Basilio, intriganten in podkupljiv človek, pristaš Bartolov. Dekličino ljubezen pa ima mladi, lepi in bogati grof Almaviva, ki ji priredi kot Lindoro podoknico. Da pospeši zблиžanje z izvoljenko, se posluži Figara, spretnega, podjetnega, premetenega in predrznega brivca. Ta mu svetuje, naj se obleče kot častnik in gre v Bartolovo hišo, kakor da išče vojaške nastanitve ter naj dela, da je pijan. — Figaro gre pa tudi k Rozini in ji pove, da jo ljubi Lindoro. Deklica je vsa srečna v svoji ljubezni in piše pisemce dragemu. Almaviva pa izvrši, kar mu je svetoval Figaro in provzroči v Bartolovi hiši veliko zmedo. S tem konča prvi akt.

V drugem aktu nastopi Almaviva kot glasbenik Don Alonzo, ki pravi, da je Basilijev učenec in za ta dan njegov namestnik, ker je Basilio bolan; poučeval bo danes Rozino. — Za njim pride Figaro in izvabi Bartola iz sobe s pobijanjem posode. Ta hip porabita Lindoro in Rozina, da si prišežeta ljubezen in zvestobo. Sedaj pa se pojavi Basilio, in zmeda postane večja. Almaviva ga podkupi z možnjo zlata, da se uda trditvi,

da je bolan, in tako ga spravijo iz hiše. Medtem, ko Figaro brije Bartola, pove Lindoro Rozini, da pride ponjo o polnoči. A Bartolo vjame nekaj zadnjih besedi in gre s palico nad tekmeča; ta pa pobegne s Figarom iz hiše. Tedaj nastopi Basilio in pove Bartolu, da je bil dozdevni Don Alonzo grof Almaviva sam. — Bartolo dokazuje Rozini, da jo je Lindoro izdal in da jo namerava oddati Almavivi. Meneč, da je izdana, sprejme Rozina Bartolovo roko in hoče skleniti zakon takoj. — Bartolo pošlje Basillija po notarja, da napiše pogodbo, sam pa gre po stražo, da bi onemogočil ponočni poset. — Almaviva in Figaro pa udreta skozi balkonska vrata, kamor sta prišla po lestvici in pojasnita Rozini, da je Lindoro grof Almaviva, ki jo popelje k altarju kot grofico. Prav tedaj pa prideta Basilio in notar; ta napiše pogodbo, navzoči jo podpišejo in tudi Basilio, podkupljen od grofa, se ne brani biti za pričo. Ko dospè Bartolo s stražo, je pogodba sklenjena in Rozina zaročena z grofom.

**Tu- in inozemski časopisi  
se dobe v trafiki v Šelenburgovi ulici.**



**Drago  
Schwab**  
Ljubljana.

**Oglasujte  
v  
Gledališkem  
listu!**

# Evgenij Onjegin.

Lirična opera v sedmih slikah po besedilu Puškina, uglasbil  
P. Čajkovski.

Dirigent: F. RUKAVINA.

Režiser: V. SEWASTIANOW.

Larina, posestnica . . . . .	ga Smolenskaja.
Tatjana } njeni hčerki . . . . .	gna Zikova.
Olga } . . . . .	gna Sfiligojeva.
Filipjewna . . . . .	ga Rewiczeva.
Evgenij Onjegin . . . . .	g. Balaban.
Lenski . . . . .	g. Burja.
Knez Gremin . . . . .	g. Betetto.
Stotnik . . . . .	g. Zorman.
Saretzki . . . . .	g. Pugelj.
Triquet, Francoz . . . . .	g. Bratuž.
Gillot, dvorjanik . . . . .	g. Drenovec.

Kmetje, plesni gostje, posetniki, oficirji.

Dejanje se deloma godi na posestvu na deželi in Petrogradu  
v drugem desetletju tega stoletja.

Vsebinska. 1. dej. Onjegin, ki gospodari na velikem podedovanem posestvu, in mladi pesnik Lenski, sta prijatelja. Lenski občuje pri posestnici Larini, ki ima dve hčerki. V eno, v Olgo, je zaljubljen sam, druga, Tatjana, se zaljubi v Onjegina in mu to v pismu prizna. Tudi Onjegin jo ljubi, toda zdi se mu, da mu manjkajo lastnosti, primerne za zakon. Tatjana je nesrečna, Onjegina pa vseeno ljubi.

2. dej. Tatjana obhaja svoj god. Onjegin se jezi nad Lenskim, ki ga je spravil na godovanje. Maščuje se nad njim tako, da koketira z Olgo, njegovo nevesto. Lenski ga pozove na dvoboj. Na tem dvoboju ustrelji Onjegin po nesreči Lenskega.

3. dej. Onjegin potuje brez miru po svetu. Po dolgih letih se vrne v Peterburg. Udeleži se domače veselice pri knezu Greminu. Žena tega kneza je — Tatjana. Onjegin vzplamti, jo vzljubi, hoče jo za vsako ceno. Tudi Tatjana ga še ljubi. Toda svojemu možu ostane zvesta. Onjegin odide uničen v svet.

# Janko in Metka.

Bajka v treh slikah. Spisala A. Wette. Poslovenil M. Markič.  
Uglasbil Engelbert Humperdinck.

Dirigent: K. JERAJ.

Režiser: V. SEWASTIANOW.

Oče Peter, metlar . . . . .	g. Cvejič.
Jera, njegova žena . . . . .	ga Smolenskaja.
Janko } njiju otroka . . . . .	{ ga Rewiczewa.
Metka } . . . . .	{ gna Thalerjeva.
Vešča hrustalka . . . . .	gna Kattnerjeva.
Peščeniček . . . . .	gna Saksova.
Rosniček . . . . .	gna Korenjakova.
Štirinajst angelov . . . . .	* * *
Otroci . . . . .	* * *

Prva slika: doma, druga: v gozdu in tretja: medeni hramek.

I. Janko in Metka, otroka revnih staršev, sta sama doma. Morala bi delati, pa sta zelo lačna. Da bi laglje prenesla glad, pričneta plesati. Mati pride domov in se razjezi, ker plešeta, mesto da bi delala. Za kazen ju pošlje v gozd brat jagode. Janko in Metka ubogata. Nato se vrne oče. Njegov posel je izdelovanje metel. Nekaj jih je ravnokar v mestu prodal. Za izkupiček je kupil živeža. Ko izve, da sta šla otroka v hosto, se zelo prestraši. V hosti živi namreč čarovnica Hrustalka, ki majhne otroke lovi, peče in jé. Oče in mati se odpravita takoj v hosto, da poiščeta svoja dva otroka.

II. Janko in Metka sta nabrala v gozdu poln košek jagod. Ko jih pojedeta in hočeta nabirati še druge gozdne sadove, se zmračí. Rada bi se vrnila domov, pa ne najdeta prave poti. Sedeta na mah, molita in zaspita.

III. Zbudita se pred kočo Hrustalke, ki ju začara tako, da se ji pokorita. Janka zapre v hlev, Metki pa ukaže opravljati hišna dela. Metka uboga in pazno posluša Hrustalko, kako čara. Res kmalu jo hoče čarovnica pregovoriti, da bi zlezla v peč. Rada bi jo spekla in snedla. Metka pa začne čarati, kakor je slišala Hrustalko. Čar ima tako moč, da zleze Hrustalka sama v peč. Medtem prideta oče in mati, najdeta svoja otroka in ju vesela objameta.



# CARMEN.

Opera v štirih dejanjih po Prosperu Mérimée-ju napisala  
H. Meilhac in L. Halévy. Uglasbil G. Bizet.

Dirigent: L. MATAČIČ.

Režiser: V. SEWASTIANOW.

Carmen (mezzo-sopran) . . . . . gna **M. Pospišilova k. g.**  
 Don José, dragonski podčastnik (tenor) g. Sovilski.  
 Escamillo, toreador (bariton) . . . . . g. Cvejič.  
 Micaëla, kmečko dekle (sopran) . . . . . gna Kattnerjeva.  
 Frasquita, ciganka (sopran) . . . . . ga Matačičeva.  
 Mercédes, ciganka (sopran) . . . . . gna Sfiligojeva.  
 Dancairo, tihotapec (tenor) . . . . . g. Mohorič.  
 Remendado, tihotapec (tenor) . . . . . g. Debevec.  
 Zuniga, dragonski častnik (bas) . . . . . g. Zupan.  
 Morales, dragonski podčastnik (bariton) g. Zorman.

Ljudstvo, vojaki, otroci, delavke tovarne za cigarete, tihotapci.

Godi se na Španskem v začetku 19. stoletja.

Prva prizoritev leta 1874. v Parizu.

I. Trg v Sevilli. Micaela išče med vojaki svojega zaročenca Don Joséja; ker ga ne najde, zopet odide. Z novo stražo pride José. Ko se začuje zvonec tovarne za cigarete, pridejo delavke, med njimi Carmen, obče znana krasna koketa. Mladenci, ki so jo že pričakovali, se ji laskajo, ne da bi kaj dosegli; njej je všeč edino le José. Vrnivša se Micaela prinese Joséju pismo od doma in mu pripoveduje o ljubezni njegove skrbeče matere. José se ganjen spominja ljubeče matere in rojstnega kraja ter naroči odhajajoči Micaeli, naj mater presrečno pozdravi in poljubi. V tovarni nastane prepir in pretep, zato pošlje poveljnik straže Zuniga narednika Joséja, da napravi red. José privede iz tovarne Carmen, ki je bila neko tovarišico ranila. Poveljnik zapove Carmen zvezano odvesti v zapor. Carmen, dobro vedoč, da lahko omami vsakega moškega, se začne prilizovati Joséju in res kmalu doseže svoj namen. José se strastno zaljubi vanjo ter jo na poti v zapor izpusti. Zuniga, zapazivši to prevaro, zapove odvesti Joséja v zapor.

II. Na vrtu krčme. Tihotapci in cigani plešejo in popivajo. Začuje se veselo petje prihajajočih »toreadorjev«; med njimi je slavni zmagovalec Escamillo. Vsa družba ga navdušeno pozdravi, in Escamillo pripoveduje o svoji zadnji zmagi v bikoborbi. Po odhodu Escamillovem prigo-

varjajo tihotapci Carmen, naj gre z njim, Carmen pa jih zavrne, poudarjajoč, da pričakuje svojega ljubčka. José pride in kmalu ga Carmen zopet očara s petjem in plesom. Toda začuje se vojaški signal, ki kliče Joséja domov. Carmen je užaljena, da jo hoče José tako kmalu zapustiti, zato mu porogljivo veli, naj le gre nazaj v kasarno. Baš ko se José napoti domov, potrka zunaj na vrata Zuniga, ker pa mu nihče ne odpre, kar siloma sam odpre in vstopi. Zuniga zapove Joséju, naj gre takoj domov, José se mu upre ter celo preti s sabljo. Tihotapci razorožijo Zunigo in ga, rogaje se mu, odvedo. Po rahlem odporu se José pridruži tihotapcem.

III. V s o t e s k i. Tihotapska družba hoče po naporni poti počivati, poprej pa naj se preiščejo pota, je li kje skrit kak carinar, José pa naj med tem straži odloženo blago.

Joséjeva mati je poslala Micaelo iskat sina. Micaela pride vsa zbegana, in ko zazre Joséja na skali, ki hoče baš ustreliti prihajajočega Escamilla, se silno ustraši in pobegne. Na vprašanje Joséjevo, česa tu išče, odgovori Escamillo, da je prišel k svoji ljubici Carmen. Po kratkem prerekanju se začne boj z nožem; José bi bil Escamilla premagal, če bi ne bila prihitela Carmen na pomoč. Carmen hoče z Escamillom proč, José pa ji to zabrani. Micaela roti Joséja naj se vrne domov k umirajoči materi. Globoko ganjen se odpravlja José z Micaelo na pot, nezvesti Carmen pa reče, da se bosta kmalu zopet videla.

IV. Pred areno v Sevilii. Ljudstvo pričakuje slovitega Escamilla in ga prihajajočega navdušeno pozdravlja. Carmen želi biti priča nove zmage svojega Escamilla in ne posluša svarjenja svojih tovarišic. Ko hoče Carmen stopiti v areno, jo ustavi José, roteč jo, naj gre z njim, ona pa mu pove, da ljubi Escamilla. José jo ponovno roti, toda zaman; ona sname prstan, ki ji ga je bil podaril José in mu ga vrže pod noge. Besen ji zabode José nož v srce, da se zgrudi mrtva.

*L. J. J.*  
**Thüringen.** Ministrstvo za ljudsko prosveto je poverilo univ. prof. v Jeni, bivšega intendanta dr. Dingerja, da predava o dramaturgiji. Da bo mogel imenovani svoje kurze za dramatično umetnost na univerzi uspešno voditi (začel je z njimi l. 1914. in jih po vojni uspešno nadaljeval) je ministrstvo nakazalo večjo vsoto v podporo.

**Kiel.** Filozofska fakulteta je za novo rektoratsko leto razpisala za nagrado temo »Znanstvene podlage inscenacije Hebblove »Marije Magdalene«. Nagrada, h kateri so privatniki mnogo prispevali, je zelo velika.

**ZDENKA RODIČ** damski modni salon

Ljubljana, Miklošičeva cesta 10  
(Palača „Zadružne gospodarske banke“)



# ČAROSTRELEC.

Romantična opera v treh dejanjih (petih slikah).

Spisal F. Kind. Poslovenil A. Funtek.

Godbo zložil K. M. Weber.

Dirigent: MATAČIČ.

Režiser: O. ŠEST.

Otokar, vladajoči knez . . . . .	g. Cvejič.
Kuno, knežji dedni logar . . . . .	g. Pugelj.
Agata, njegova hči . . . . .	ga Lewandowska.
Anka, mlada sorodnica . . . . .	ga Lovšetova.
Gašper, prvi lovec . . . . .	g. Zathej.
Maks, drugi lovec . . . . .	g. Šimenc.
Samiel, črni lovec . . . . .	g. Drenovec.
Puščavnik . . . . .	g. Betetto.
Kilian, bogat kmet . . . . .	g. Debevec.

Lovci. Družice. Kmetje.

Kraj: v nemškem gorovju. Čas: kmalu po tridesetletni vojni.

Vsebinska: 1. dej.: Slavnostni prostor na velikem strelišču, kjer se je kmet Kilian odlikoval kot mojstrski strelec. Veliko veselje med lovci. Le Maks, ki je bil dotlej najboljši strelec, to pot pa ni nič zadel, vse zamahuje. Višji logar napoveduje običajno poizkusno streljanje, ki se vrši jutri. Če bo pri tem streljanju Maksu sreča mila, dobi za ženo lepo Agato. Toda zle slutnje ga vznemirjajo. Kar se pojavi Gašper in ga povabi, da gre z njim vlivat čarobne kroglice.

2. dej.: V logarjevi hiši sedi Agata in prede. Anica zabija v steno žebelj, na katerem naj visi slika pradeda. Vesela je in bi tudi svojo žalostno prijateljico Agato rada razveselila. Ko odide iz sobe, je Agata zopet sama zatopljena v svoje tepe ljubezenske sanje, zakaj njeno srce pričakuje že dolgo ljubega. In res pride Maks, toda le na kratek čas in že odhaja. Izgovarja se, da mora jelena, ki ga je pravkar ustrelil v zloglasnem volčjem brezdnju, spraviti domov. Agata sluti nekaj hudega, ga zadržuje, toda vse zaman.

Izpremema: Volčje brezdnju. Gašper pričakuje Maks, ki končno pride. Navzlic svarilu ranjke matere in Agate pomaga Maks pri čaranju.

3. dej.: Agata, že v poročni obleki, je navidezno vsa srečna nevesta, toda zle slutnje je niso zapustile. Zopet jo tolaži Anica, a ne dolgo, zakaj tudi njo obhaja strah in bojazen.

Izpremema: Slavnostno streljanje. Grof Otokar odredi, da bodi cilj bel golob. Maks strelja. V tem trenutku pride Agata in se zgrudi na tla. Ljudstvo misli, da je ustreljena, toda v resnici je strel zadel Gašperja. Maks javno prizna svoj zločin in čaranje.

Grof Otokar ga hoče zato za vedno izgnati iz države; kar pa se pojavi puščavnik, ki prosi Otokarja milejše kazni. Grof se da preprositi ter odredi, da naj Maks ostane v deželi eno leto na preizkušnji. Če bo v tem času dokazal, da je pošten in zvest, dobi ob letu lepo Agato za ženo. Narod poje v mogočnem koru in prekipeva veselja in hvaležnosti.

---

**M. Marković kot poglavar v »Revizorju«.** Prinašamo samo izvleček iz kritike dr. M. Petanjeka v 16. št. letošnjega »Vijenca«. — — Markovičev gradonačelnik posve je živo lice, upravo isklesani malogradski gradonačelnik. Takovih je bila puna carska Rusija. Medju svojima znade da se drži dostojanstveno... Kad mu stiže glas, da iz Petrograda dolazi činovnik, ... bez velika promišljanja izdaje potrebne odredbe, da se nepočudnu gostu zamažu oči, a osim toga njegova je glavna briga, da on revizora strpa u džep. Iza svršene revizije može opet sve biti po starom. Upravo na ovom mjestu dva su moguća shvaćanja gradonačelnikove uloge. Moglo bi se shvatiti, kao da gradonačelnik ide samo zatim, da svrati na sebe pažnju, da se dodvora i stekne odlikovanje. U prilog takovu shvaćanju, da govori peti čin, gdje mašta o generalskom činu. Medutim Markovičev gradonačelnik i tu naglašava samo još sitiji život, jer većemu Gospodinu pripadaju i veće »daće«. Kad se konačno otkrije, da taj revizor i nije revizor, nego tek neka protuha, gradonačelnik je potpuno skršen. Ne samo zato, što je posramljen i prevaren, nego još i zato, što su se izmaknile one udobnosti generalskoga života u prijestolnici, o kojima je on s toliko prenaslade maštao. To je Markovičevo shvaćanje gradonačelnikove uloge... Govorni registar g. Markovića nije inače preopsežan, a modulacija mu nije baš mnogostruka, nu o ovom komadu jasno izbija ton dostojanstva, gospodstva, lukavosti i duboke nutarnje resignacije, dakako svako na svom mjestu. Bez vanjske naprave, bez ganjanja za jevtinim pozorišnim efektima, iznosi Marković gradonačelnika u Gogoljevu Revizoru, čistom nutarnjom svojom snagom, tako uverljivo, kako uverljivo se može iznositi samo onda, kad se uloga ne uči tek, nego kad se ona stvara, upravo proživljaju. Markovičev je gradonačelnik uzet iz života — — jer u njegovoj interpretaciji gradonačelnik živi u nekom malom gradiću, a živi i pred nama na pozornici... a to je valjda osjetila i kazališna uprava, kad ga je ponovno pozvala, da tu ulogu prikaže.»

Iz Shakespearjeve komedije  
„Na Svete tri Kralje“ ali „Kar hočete“.

(Prevod O. Župančiča.)

O kam hitiš, premila deva?  
O stoj in čuj, tvoj dragi peva  
tiho zdaj in zdaj glasno:  
dušica, korak ustavi,  
pod večer je čas ljubavi,  
vsak razumen fant ve to.  
Da bi ljubil te pozneje?  
Zdaj se nam trenotek smeje,  
čas bodoči krije mrak.  
Kdor odlaša malo vživa;  
zdaj me ljubi, ljubezniva,  
cvet mladosti je lehak.

(Norec II. dej. 3.)

Jaz sem tih, jaz sem tih, smrt,  
v tenčico zavijte me;  
na moj dih, na moj dih, smrt;  
kruto me je ubilo dekle.  
Pripravite mi prt ves bel  
pretkan ves!  
Kdo smrt kot jaz je nase vzel  
udan ves!  
Ni en sam, ni en sam cvet  
naj na krsto ne bo mi dejan;  
drug noben, drug noben zret  
naj ne pride, kam bom pokopan.  
Prihranite ljubimcem jad  
nad mojo jamo:  
skrivaj me položite spat  
na samo!

(Viola II. dej. 4.)

Pa dokler sem bil še bore fantič —  
hej ho, kaj mi dež in vihar!  
ves svet je govoril: to vam je tič!  
Saj dež dežuje sleherni dan!

Pa ko sem dorasel in bil možak —  
 hej ho, kaj mi dež in vihar! —  
 pred tatovi zapiral je vrata vsak,  
 saj dež dežuje sleherni dan.  
 Pa ko sem oženil se, zbogom mir —  
 hej ho, skozi dež in vihar! —  
 od jutra v noč samo prepir,  
 saj dež dežuje sleherni dan.  
 Pa ko sem šel postelje z doma iskat —  
 hej ho, skozi dež in vihar! —  
 sem bil ubogi vinski brat,  
 saj dež dežuje sleherni dan.  
 Odkdaj ta svet stoji močan —  
 hej ho, kaj mi dež in vihar!  
 a kaj nam to! Komad je končan —  
 mi bi radi vam vgajali sleherni dan.

(Norec, konec V. dej.)

## Razno.

**Gostovanja.** Ga Thierry-Kavčnikova, altistka naše opere, je gostovala z velikim uspehom v Beogradu kot »Carmen«; teden dni pozneje pa ga Pospišil iz Zagreba v isti vlogi. Gna Zikova je gostovala z lepim uspehom v Pragi in sicer v »Tosći«.

**Intimno glazbeno-literarno veče u Društvu Hrv. Književnika** je bilo dne 22. marca v Zagrebu. Bil je ta večer dokaz upravičene želje, da se čim večkrat sestanejo in javno nastopajo tudi pesniki in pisatelji zajedno z gledališkimi umetniki. Evo vam samo programa tega večera. Kosor je čital tretji čin svoje najnovejše drame »Rotonda«, Domjanić nekoliko novih kajkavskih pesmi, članica drame gna A. Kernić je recitovala Domjanićeve pesmi, g. Begović je čital odlomke svoje najnovejše knjige. Od glasbenikov so sodelovali med drugimi: gna Marsić, Juro Tkalčić, Stančić in naš Ciril Ličar.

---

**Slike gledaliških umetnikov** se dobe v trgovini s slikami »Special« A. Babka na Aleksandrovi cesti.

---

Današnja številka prinaša kot umetniško prilogo sliko g. Al. Drenovca, člana drame in predsednika mestnega odbora »Udruženja gledaliških igralcev« v Ljubljani. (Atelje »Helios«, Bešter.)

---

# Mnogo denarja



si lahko prihranite  
ako kupujete blago za moške  
in ženske obleke, perilo, tri-  
kotažo, posteljno opremo itd.  
v velikem skladišču blaga  
veletrgovine

**A. & E. Skaberne**  
Ljubljana, Mestni trg 10.

Urejuje Fran Lipah.

Cena Din 3.50.

Tiska Zvezna tiskarna v Ljubljani.